

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuelt

EL POBLE CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
INDEPENDENTIA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 3,208

ANY VIII NÚM. 2.174

BARCELONA, DIJOUS, 16 FEBRER DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL NACIONALISME Y ELS PARTITS D'ESQUERRA

A TOT ARREU, MENYS A ESPANYA, ELS
PARTITS ESQUERRISTES SIMPATISEN
AMB EL NACIONALISME Y DE-
FENSEN LES SOLUCIONS
AUTONOMISTES

«Otra solució seria que la U. F. N. R. borrara esa «e» inicial de negacions y se llamara Unión Federal Republicana...»
«Por qué no prescindir del nacionalismo que les enajena la voluntad y las simpatías de la nación?»

El País, de Madrid, del dia 13 del corrent.

Aquests mots, nacionalistes y nacionalitat catalana, que hauran fet a la gent d'Espanya, que tantes ires y tantes furies atreuen contra ells?

Existeix a Espanya una arreladíssima prevenció contra'l nacionalisme. Té aquesta paraula la virtut de concitar totes les hostilitats, totes les malvolences, tots els odis enemics. A molta gent els fa més por que les paraules socialismes, «comunismes y anarquismes». Hi ha hagut intents repetits de llençar fora de la legislació les idees y els partits nacionalistes. Y—símpoma revelador d'una veritable inferioritat ètnica—els homes y els partits espanyols que més intranquilitat s'oponen a les solucions descentralistes, autonomistes y nacionalistes, són, amb excepcions més honroses que nombroses, els que diuen liberals, avensats, radicals, republicans.

No tenim cent exemples d'aquest fet. Contra les tímidas reformes regionalistes proposades per Governadors conservadors—el del senyor Silveira y el del senyor Maura—els crims de protesta que més fort han ressonat, han estat els dels liberals y republicans de per aquí. Fou un capítol liberal, fou aquell despreciable políticament espanyol, el senyor Sagasta, qui declarà un dia, com a president del Consell de ministres, que a Espanya ja no hi ha regions, que no hi ha més que provincies. Ha estat un republicà, un radical, un anarquista, qui, en oposició al moviment autonomista de Catalunya, ha vingut a alçar la bandera de l'anticatalanisme y de l'espanyolisme de xaranga.

Aduo aquells homes—catalans y tot—que militen en el republicanisme espanyol o bé d'ell procedeixen y que senten simpaties per l'autonomia, miren amb una certa repugnancia els termes nacionalistes y «nacionalitat catalana». Els troben d'aspecte poc convenient, d'aire desagradable. Per què emplen—pregunten molts d'ells—la paraula nacionalisme, que tantes recels desperta y tants equivocs crea? Per què no prescindir d'una vegada? Per què no esborrar, com diu «El País», la veu N. R. N. R.?

Tots aquests homes el veuen amb mals ulls el nacionalisme: qui per semblar sospitosos de separatisme, qui per creure l'ancí, exclusivista, de tirat reaccionari, en oposició a les corrents de la política moderna.

Així s'ha arribat a Espanya a la paradoxal situació de que'l partit de tradició y de conservanisme són, en un p altre grau, regionalistes, mentre els partits liberals y d'esquerra són unitaris, centralistes, oposats a tota diversificació nacional dintre de l'Estat espanyol, malgrat titularse alguns d'ells autonomistes y aducir federals. Jo'm convenço més cada dia que el gran Pi y Margall fou, para Espanya—exceptuant Catalunya—el més inescollit apòstol, el menys eficaç propagandista d'idees. Ho va deixar tot tal com ho va trobar; y no pas per culpa seva. Els que'l seguien, no'l van entendre. Pera l'immensa majoria de la gent, esser federal era esser un republicà més vermell que'l altre. El seu llibre magne, «Las Nacionalidades», no més s'ha llegit y comprés a Catalunya. Y fora de Catalunya la pols de les biblioteques se'l menja, sense que ningú repassi les seves sàbies y lluminoses planes.

Oh, com s'espantarien els liberals, els republicans, els radicals d'Espanya, quan senten els noms nacionalistes, nacionalitat catalana! Els no concebenen altra nacionalitat que la espanyola, y el nacionalisme català el consideren separatista, atentatori a l'unitat d'Espanya, faccios y criminal... Y, mentre tant, els liberals y radicals anglesos diuen correntment, amb naturalitat, «the four nations of United Kingdom» (les quatre nacions del Regne Unit) referintse a Irlanda, Gales, Escòcia y Anglaterra, y parlen amb gran simpatia del «home rule all round» (l'autonomia total o cabal, es a dir, pera les quatre susdites nacions). Aquestes expressions les trobareu tot sovint en els discursos dels ministres y en els articles de la premsa liberal. El gran partit que governa la Gran Bretanya, tradicionalment amic del «home rule», està aliat amb els nacionalistes irlandesos, els votes dels quals

a la Cambra dels Comuns sostenen en el poder, fa més d'un any, al Govern de Mr. Asquith. Tothom sab que'l nacionalisme irlandès ha estat sempre molt més virulent y agressiu que'l nacionalisme català; y en el sigle passat, durant el període dels fenians, la lluita dels irlandesos contra'l anglesos arribà al líndar del crim; y en els dies de la guerra anglo-boer, quan se l'legien a la Cambra dels Comuns els telegrams donant compte de les sagnants desferes de les tropes britàniques, els diputats nacionalistes d'Irlanda aclamaven les Repúbliques sudafricanes. Y, això no obstant, els liberals anglesos s'alien amb els nacionalistes irlandesos, sense exigir-hi humiliants declaracions de patriotisme britànic, y se disposen a concedir a la Irlanda el règim autònom.

A Bèlgica, van al capdavant del moviment flamenc «leaders» liberals com Franck y socialistes com Ansele y Huysmans, a pesar de que la gran massa dels catòlics flamencs aprofitava aquest moviment pera combatre les idees liberals.

A l'Alemanya són els partits d'esquerra els que més veementment defensen l'autonomia de l'Alsàcia-Lorena y de la Polònia. Els «leaders» del partit radical, Naumann y Gothein, han sostingut coratjosament la tesi nacionalista.

Quan l'any 1905, el liberalisme triomfà, en part, a Rússia, la Polònia vege alliberada la seva opressió y la Finlàndia recobrà la seva plena autonomia. Els partits d'esquerra—el constitucional democràtic y el socialista—foren, l'any passat, els que més resistència oposaren a la llei de Stolypin que ha desposseït novament als finlandesos de llur llibertat nacional; y en senyal de protesta contra l'esmentada llei, els representants de les esquerres russes se retiraren de la sala de sessions en el moment de votarse definitivament el projecte en la Duma y en el Consell de l'Imperi.

A França, l'unitarisme està del tot gauduat, y ja no més el defensen els republicans de la vella escola, com en Pelletan. El Govern den Briand no rigarà gaire a presentar un projecte regionalista. La tendència autonomista guanya terreny entre'l radicals y ha conquistat l'important partit de l'Aliança democràtica republicana, al qual pertanyen en Deschanel y en Poincaré. Un dels més íntims amics den Briand, el director del diari radical-socialista «L'Action», Henry Béranger, defensa francament el federalisme regionalista en la seva notable obra «Vers la République Sociale», calosament lloada per Paul Adam.

Els nostres liberals, republicans y radicals, d'esperit inquisitorial y reaccionari, anatematicen el nacionalisme. Els, gent que vol esser moderníssima y resulta ridículament endarrerida, ignoren que fou el gran republicà norueg Bjornson el més entusiasta partidari de les causes nacionalistes, el defensor dels croates y eslovacs d'Hongria, dels rutens o ucranians de Rússia y de la Polònia austríaca. Els no se n'han adonat que a tot arreu els partits d'esquerra simpatitzen amb les causes nacionalistes y que solen esser els partits de conservanisme y de reacció els qui s'hi mostren oposats, com succeïx a Alemanya, a Anglaterra, a Àustria-Hongria y a Rússia.

Es natural que als partits avensats els siguin antipàtics els nacionalismes reaccionaris, de redolència, de resistència a les corrents noves. Però, en aquest cas, lo que'l fa antipàtic no es el llur nacionalisme, sinó el llur reaccionarisme. D'espirits tradicionistes y antiprogressius n'hi ha a dintre y a fora dels moviments nacionals.

Mes... sí: n'hi ha un de nacionalisme essencialment antipàtic y al qual miren amb hostilitat els partits d'esquerra. Car en política, el mot nacionalisme té dues acepcions: l'una significa el moviment autonomista de les nacionalitats dominades; l'altra significa l'exacerbació del sentiment patriòtic chauvinista, com en els casos del nacionalisme francès, ja extint, dels Deroult, Guérin, Lascies y Syveton y del nacionalisme dels pangermanistes d'Alemanya y d'Àustria. El darrer nacionalisme es el que va a la posta y del qual s'allunya cada dia més els partits d'esquerra.

Doncs bé: totjust es aquest el nacionalisme dels nostres liberals, republicans y radicals, el «nacionalisme» den Lerroux, den Sol y Ortega y de l'Azari, del truste periodístic y de la majoria de delegats de la titulada Assemblea d'Unió Republicana!

A. ROVIRA Y VIRGILI

SEQUÈNCIES

(Poesies den Joan Maragall)

Ahir va posarse a la venda aquest nou plec de versos de l'altíssim esperit poètic encarnat en l'amable persona den Joan Maragall.

Un llibre den Maragall es sempre una festa pera les lletres catalanes. Però mai amb tanta raó com aquesta vegada, perquè mai el temperament den Maragall havia donat fruits de tanta plena y saborosa maduresa, mai la seva vidència poètica havia arribat tant enllà en el misteri del món y de la vida.

El llibre se titula «Seqüències» o sigui continuació de coses anteriors. Y entre aquestes continuacions hi ha la fi del «Compte l'Arxau», que es com una mena de lluminares esplendorós que en Maragall ha posat per clau de volta al seu poema. Totes les parts conegudes ne queden sobriament aclarides y allò que podia haver-nos semblat obscür o boirós se fa nèt de contorn y resplendent com ja ho era en la visió interna den Maragall.

Però, no tot en el llibre son represes de coses passades. Hi ha coses noves y excel·les que tenen un doble valor, el poètic intrínsec y el de document precís que'n fa assistir a l'evolució, més ben dit, a l'ascensió de la vida espiritual del poeta.

Entre aquestes coses noves, mereix especialment totes les nostres devotes admiracions el «Cant espiritual», que oferim com primícies del llibre. Encara que en Maragall no hagués escrit res més en la seva vida, fora altíssim poeta admirat de tothom qui parli o compregui la llengua catalana.

CANT ESPIRITUAL

Sí! món ja es tant fons, Senyor; sí! mira amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre, que més ens podem dir en una altra vida!

Però estic tant gelós dels ulls, y el rostre, y el cos que m'heu donat, Senyor, y el cor que s'hi mou sempre... y temo tant la mort!

(Amb quins altres sentits m'el fareu veure aquest cel blau damunt de les montanyes, y el mar immens, y el sol que per tot brillà! Deume en aquests sentits l'eterna pau y no voldré més cel que aquest cel blau.

Aquell que a cap moment li digué: «Aturada sinó al matex que li dugés la mort, jo no l'entenc, Senyor, jo, que voldria estar a tants moments de cada dia per ésser eterna a dintre del meu cor...»
«O es que aquest «eterna» es ja la mort? Mes llavors, la vida, què seria?
«Fóra no més l'ombra del temps que passa, y l'illusió del lluny y de l'aprop, y el compte de lo molt, y el poc, y el massa, enganyador, perquè ja tot ho es tot»

Tant se vall aquest món, sia com sia, tant diversa, tant extensa, tant temporal; aquesta terra, amb tot lo que s'hi cria, es ma patria, Senyor; y no podria esser també una patria celestial?
Home y jo es humana mesura per tot quan puga creure y esperar: si ma fe y ma esperança aquí s'atura, m'e'n fareu una culpa més enllà!

Més enllà veig el cel y les estrelles, y encara allí voldria esser-hi hom: si heu fet les coses a mos ulls tant belles, si heu fet mos ulls y mos sentits per elles, per què actuals cercant un altre cos?
Si per mi com aquest no n'hi haurà cap! Ja ho sé que sou, Senyor, pro on sou qui ho sab? Tot lo que veig se vos assembla en mi. Deixume creure, doncs, que sou aquí. Y quan vinga aquella hora de temensa en que s'acuin aquests ulls humans, obríume, Senyor, uns altres de més grans per contemplar la vostra fà immensa. Siam la mort una major naixença!

JOAN MARAGALL

Avui repartim el folletí núm. 14 de
JÖRN UHL
corresponsal al dia 8 de janer.
Els subscriptors o compradors poden exigir-lo encaixat en el diari.

CARTA D'UNS NAUFREGS

Hem rebut el següent comunicat de Martoró, que publiquem amb gust:

«Sr. Director d'EL POBLE CATALA!
Molt senyor nostre: Li preguem inserir en el període de la seva digna direcció les següents ratlles, donantli per endavant les gracies.

Els que suscriuen, supervivents de la catàstrofe marítima que tantes víctimes ocasionà el dia 31 del prop-pasat mes, creient complir amb un dever de justícia declaren:

Primer. Que mentre estigueren fondejats a sotavent de l'Escolera de Lleuant en construcció no varen rebre cap auxili.

Segon. Que l'únic auxili que varen rebre, fou el que'l hi donaren, després d'haver arribat a la platja lluitant desesperadament, els carrabiners que estaven de servei en aquell tros de platja de Can Tunis y els treballadors d'una fàbrica de cartró d'aquella barriada; y

Tercer. Que en el Quatrell de Can Tunis varen esser objecte de tota classe d'atencions mentre estigué allí el senyor Galvés; atencions que van acabar així que l'esmentat senyor va sortir del quatrell.

Com tot lo fins aquí consignat es fidel reflexe de la veritat, els infrascrits se comprometen en ferho constar a fi de que les coses quedin en el lloc que'l hi correspon y preguem als seus companys d'infortunat adherir-hi des de la premsa a les seves manifestacions si ho creuen de justícia.

Res més, Sr. Director. Queden a les seves ordes s. s., Pere Sans Castellà, Manuel Jané, Josep Codrich, Per mi y el Sr. Pare, Francisco Barbenà; Josep Brangé, Per Aureli Bonany y Josep Masmitjà, que firma Joaquim Sans, Joan Fugascó, Martoró, 15 de febrer de 1911»

Els que tinguin tos
preguin l'antiga y acreditada PASTA PECTORAL DEL DOCTOR ANDRÉS. Demanis a les farmacies

DE L'ALMANAC DELS NOUCENTISTES

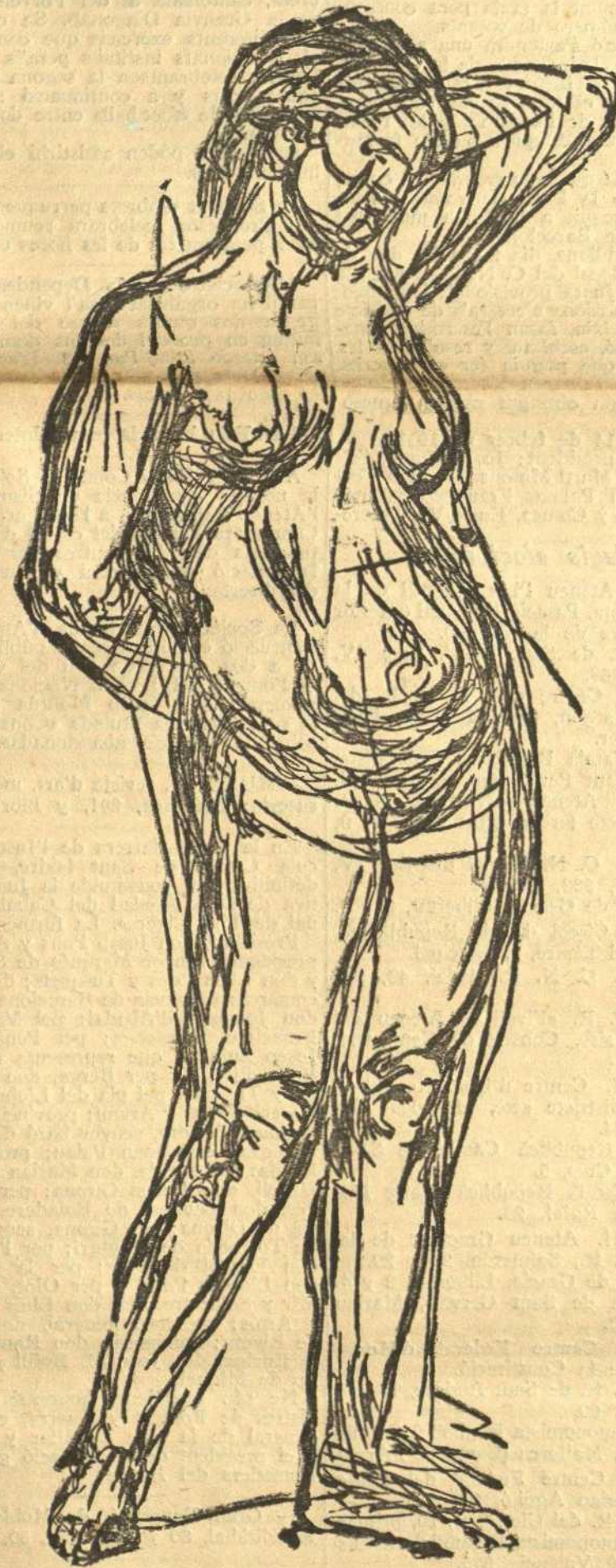
Tenint a les mans un llibre de protodencia estrangera, tot, més d'una vegada, hem dit: «Això no's fa més que a Alemanya». O bé: «Això, no són capassos de ferbo més que'l anglesos». Doncs aquest llibre, que ara per ara, serà'l coronament de les arts tipogràfiques catalanes, anirà pel món orgullósament, fent dir a les boques espanyoles: «Això no's fa més que a Catalunya». Y els estrangers meditaran: «Sembla mentida que una cosa semblant vingui d'Espanya».

L'«Almanac dels Noucentistes» es una obra de bellesa, d'habilitat insuperable y de genialíssima voluntat. Sembla, mirant-lo, que hem tornat als vells temps dels codex, on tot detall era hermostru y sortia de les policromades miniatures, flaire d'eternitat artística. Avui els solistes fullegen religiosament aquells divins llibres, amb la mateixa religiositat que posen ara, fullejant aquesta obra on se presenten un rosari d'ànimes, desde la de l'artista a la de l'editor, passant per la dels opacors, coincidint en una col·lectiva acció de perfecció. L'artífex, ressurat amb l'impressor Joaquim Horta, amb tot el prestigi dels antics artífex que hi posaven en la manualitat, esplendors d'art pur y superior.

La vegada no'l varem l'art nostre, perquè aquesta vegada'n donem la festa de la bellesa creada per nosaltres, però nosaltres y els nostres.

Una anècdota ens servirà de síntesi d'iràmica. Quan l'Eugen d'Ors demanà an en Clarà, pera l'«Almanac», el dibuix que EL POBLE reproduïx, se trobaven en el Circol de les Arts, a París, junt amb el germà den Clarà, el president del Circol, M. Paul Bornet, y altres artistes. Al donar el dibuix, en Clarà, M. Bornet digué que no's podria reproduir de manera que quedés el llaç plom. L'Ors, respongué que sí, en nom de les nostres arts gràfiques y se feu una aposta. Passat temps, l'Horta, reproduí ja'l dibuix, envia a París una prova. L'Ors havia guanyat: el llaç plom sorgia en el paper verjurat, exactament com en el dibuix. M. Paul Bornet, pagà l'aposta. Y així se va brindar, a París, per en Joaquim Horta y per l'impremta catalana.

Hetsquí l'índex de l'«Almanac dels Noucentistes»:

DE L'ALMANAC DELS NOUCENTISTES

Dibuix de l'escultor Josep Clarà

PROSA

«De les vocacions», per l'Eladi Horta.
«De la Morfologia», per l'August Pi y Sunyer.
«De l'Economia», per en R. Ruca-bado.
«De la gloria», per en Xeniuss.
«De la Política», per en Francisco Cambó.
«D'aventures y viatges», per en Ramon Raventos.
«De l'ànima del Dret», per en Carreras y Artau.
«De la Feminista», per en Francisco Pujols.
«De la Feminista», encara, per en J. Leonart.
«De l'art clàssic», per en F. Sitjà.
«De la Ciutat», per en Pere Corominas.
«Del rítmic», per en J. Llongueras.

VERS

Un tros, en grec, de l'Íliada, y la traducció del fragment d'Homer, per en J. Segalà.
«Del llenguatge», per l'Eduard Marquina.
«De les profundes minucies», per en Josep Carner.
«De l'amor», per

GRAVATS

«De la nuditat», per en J. Clarà.
«De la maternitat», per en Canals.
«De la maternitat», encara, per en Xavier Nogué.
«Del comerç», per en J. Aragay.
«De les rasses», per en Nonell.
«De l'acrobàcia», per en Xeniuss.
«De la nuditat», novament, per en Pau Gargallo.
«De la nuditat», encara, per l'Ismael Smith.
«De l'intimitat», per en J. Tanc Escrivà.
«Dels grans homes», per en J. Pijoan y l'Ismael Smith.
«De les ribes», per en Torres García.

Dotze prosistes, dotze poetes, dotze dibuixants. Ademés, en Palau, en una secció titulada «Els petits noucentistes», prolga, amb unes lluminoses paraules, unes petites proses, uns versos ingenuos y uns dibuixos primitius, dels nois Maragall, Cruells, Garriga de Arquer y altres. L'Horta obre'l llibre amb una Oferta y el tanquen els Noucentistes ab un Colofon. L'«Almanac» no's ven y fa la promesa de tornar a sortir l'any que ve.

DE LES PROFUNDES MINUCIES

REVELACIÓ

Oh tu qui portes una rosa bella al capdavant del pit!
Aquesta rosa, per una clivella, ix del roser que amaga ton vestit.

EL FULLAM DE L'ALBA

El riu d'argent, la prada esmergadada oviren, alba, ton fullam jolui.
—Es vert—ha dit la teva mare Prada.
—No, que es d'argent—ha dit ton pare el Riu.

LA INDOLENT

L'instanc qui passa folament s'endé el foc daurat y les roents guspires, oh, la indolent, qui mires la benhauransa de ton colze nú.

LA ROSA Y EL VANO

Ha dit la rosa d'una lleu sentor guaitant el vano qui en ta mà brunza!
—Perquè no fina d'un aital amor?
Si ella'm gronxava, jo m'esfullaria.

JOSEPH CARNER

DE LA GLORIA

No mancava menys d'una hora y mitja per la sortida del tren de retorn. El senyor jutge municipal va amablement invitarnos a que hospitalíssim a casa seva el nostre enuig. Entràrem a una habitació vasta, amb una finestra oberta sobre'l camp en perspectiva que terminaven els murs d'un petit cementiri del poble. Aquell dia la posta de sol va escaures exactament darrera dels magríssims xiprers.

De primer, ens assegurem y parlàrem un poc. L'afadigament de tot una jornada de companyia y d'excursió no augmentà pas el brill ni la vivacitat de la nostra conversa... Callàrem ben aviat y emprenguerem lentes curses d'inspecció a través de la cambra. Però cap volum de la biblioteca ens encuriol pel rètol de son lloc, cap quadre sapigué retenir la nostra mirada errabonda. Com a mal menor, jo vaig decidir-me a resseguir els noms impresos en l'un, aont s'aplegaven, ja destenides y amb un subtil aire de representar personatges difunts, les fotografies dels estudiants que terminaren la carrera de Dret, a l'Universitat de Barcelona, en no recordo quin any de gracia.

Mes no'n eren pas, de morts. Que l'un d'ells havia devingut el jutge municipal qui, pel moment, ens donava assil. El qual, amb somris als llavis s'apropà, per dirme:—Jo hi soc. Veiam si m'hi coneix... Y, com jo no'l reconegué desseguida:—Aquest, afege! Aquest soc jo... En el retrat, una testa vaga, uns ulls sense color y com en astorament, una primerenca barba excessiva y fluixa, una cabellera frondosa y extensa com d'idealista professional.

Després, passant per unes lleugeres consideracions sobre el breu curs de les coses humanes, l'excelent senyor vingué a parlar-me de sos companys, y els ulls enlaire, el dit mòbil, mentre la tarde moria enfora, se posà a llegir noms y a detallarne destins:—El meu company, entre tots, era aquest, en Quimet X... Un noi de profit, ara catedràtic a Saragossa... Aquest es el Cinto. Y el diputat, no ha canviat gens: ja era tabalot com ara... Aquest que porta la toga de Filosofia y Lletres, es en R. K., que ha estat jutge a Solsona... Aquest, P. P., es un altre jutge municipal.

Vol pahir bé? Prengui després dels menjars una copeta de
DIGESTIU CUIXART

Dipòsit: Arc del Teatre, número 21. -- Barcelona

DR. BOADA Vies urinàries. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del pèl moix. Corta, 642. De dues a quatre y de sis a set tarda

DR. CASTELLANNO VIES URINÀRIES.—Tractaments moderns d'efectes ràpids.—Consulta econòmica de les cinc a dos quarts de nou.—RAMBLA DEL MITO, 11, PRAL.

CRONICA DE BARCELONA

Junta Municipal de Barcelona

DE L'U. F. N. R.

pal... Aquest, registrador de Propietat... En Joanet P., regidor de Girona... Aquest ha anat a parar a Andalusia... El del costat no fa res, és un ricacxo tarragoní... El de més amunt qui té l'aire tan pagès, entrà a diplomàtic; vaig llegir que l'havien traslladat cap enllà la Suecia o la Noruega... Aquest fa d'advocat... Aquest d'auditor... Aquell de notari a Madrid... Aquest, pobret, deu fer la viu-viu amb el seu bufet... Aquell de l'àngol va morir; ja se li coneixia que havia de morir aviat... Aquest és en Fulano de Tal, i diuen que és l'advocat que guanya més quartos de Barcelona...

Una vintena n'havia anomenats així, dient-me de quiscun les platjes a que l'havien portat les corrents propies o adverses de la vida... Pocs ne restaven ja per dir, quan de sobte jo, sorprenent una testa i un rotllí: —Tel vaig esclamar, si és en Maragall aquest! Heu fet, doncs, vos la vostra carrera amb en Maragall?

L'excel·lent senyor esguardà retrat. Va apartar l'esguard desseguida, dirigint-lo cap a més amunt, com recerçant una memòria en la llunyania del temps.

A l'últim, hi mitjà atina: —Maragall y Gorina... Maragall y Gorina (Don Juan)...

Nova pausa. Fint: —Aquest sí, que no sé què's deu haver fet.

XENIUS

DE LA CIUTAT

Els homes del nou temps treballen furiosament en la construcció de la Ciutat que fixarà les característiques de la nostra civilització occidental. En totes les grans etapes de l'humanitat ha succeït lo mateix: Babilònia, Menfis, Atenes fixaren belles síntesis de civilitzacions humanes.

Avui els homes sentim vocació per les Ciutats i tots hi volem ésser. Però creixen monstruosament amb l'imponderable força de les modernes creacions mecàniques. El tipus de la nova Ciutat ja's veu venir que serà cosa gegantina, aont l'imperi polític s'haurà substituït per una potència d'irradiació espiritual mai concebuda ni somniada.

Com a fonament de la seva formació, com a primer llevat d'una vida futura la Ciutat nova tindrà una tradició prou potent i heroica per anar absorbint i assimilant l'impetuosa acumulació dels materials moderns. Jo no comprendria la grandesa romana sense'l nervi d'una tradició que va nodrirse i renovarse amb les gestes d'Eneas.

No hi ha prou amb un ideal per donar vida a la Ciutat. Lo que cal produir és la concepció d'una humanitat ideal que a tots ens inflami d'amor. Aquesta és una obra de sants i de profetes, d'homes que cavalquin per damunt de les nostres misèries, que siguin purs i implacables, que quan es trobin sobre la ruta del destí, posin tota la llur ànima en el puny.

Quant hi hagi una Ciutat així tots els homes s'hi giraran. L'oració de la Terra se farà de cara als seus altars. ¿Que us en sembla, amics meus, si aquesta Ciutat fos Barcelona?

Si som senyors del nostre cor ningú ens podrà privar de voler que així sigui, perquè aquestes no són coses del pensar sinó del voler. La fe, la perseverança, la auto-construcció ens hi ajudaran més que els adormidors lirismes. No hi ha poesia més humana i fortificadora que la presència de l'obra acabada en les nostres mans.

Jo crec que Hèrcules va fundar la nostra Ciutat. Després de pensar molt temps com els historiadors, un dia tornant a llegir un vell llibre me va sorprendre la llum d'aquesta nova fe. La llegenda va pendre en el meu cor un prestigi que va imposar sobre tota presència de realitat.

Amics meus, ciutadans fills de Barcelona, si nosaltres volem, encare avui Hèrcules la fortificarà i la renovarà.

PERE COROMINAS.

LA CASA D'AMERICA A BARCELONA

Feta l'aliança entre la "Sociedad Libre de Estudios Americanistas" y el "Club Americano" baix el nom de "La casa de América", s'està fent l'instal·lació definitiva d'abduccions associacions en el xalet del carrer d'Aragó, número 300, xanfrà al carrer de Lluïsa, amb entrada pel passatge de Méndez Vigo.

En "La casa de América", ademés del saló de festes, s'instal·laran altres departaments, sales de conversació, lectura y biblioteca, despaig per les juntes de les dues seccions, oficina d'informació, comerç, perllunqueria, sales de baig, esgrima y gimnàs, laboratori fotogràfic y totes aquelles altres dependències que han de completar l'amplia organització de les dues societats.

"La casa de América" ve a contribuir vigorosament al transcendental pensament d'estendre, d'unir íntimament els elements ibero-americans.

El moviment d'el germanor que donà eina a l'obra d'aixecar "La casa de América" a Barcelona ha trobat forsa ajuda en el Govern espanyol y en els dels llatino-americans, així com també han favoregut a la nova entitat els representants d'América a Barcelona, les autoritats locals, premsa, associacions científiques, literàries, econòmiques, etc.

Se farà actiu treball per a que "La casa de América" quedi inaugurada lo més aviat possible y per al dia de la inauguració s'està preparant un acte de veritable significació.

A LA DELEGACIO D'HISENDA

Dos empleats defraudadors de l'Estat y del públic

Ahírs vespre, al rebre la visita dels periodistes, donà compte'l governador civil de que per la policia havia sigut agafat en flagrant comissió de delictes un empleat de la Delegació d'Hisenca que cobrava rebuts contributius després de falsificar en els rebuts les firmes dels legitimats. Aferit el senyor Portella que en son poder s'havien trobat sis o set rebuts d'aquesta classe y que'l delictu havia denunciat com a complicitat a un company de oficina en poder del qual se trobaren les matrius dels rebuts que'l primer cobrava.

Ni el governador civil ni l'actual quèf de policia don Alvar de Juana, pogueren donar més detalls.

En busca d'ells el reporter acudí al jutjat de guarda, y en el jutjat no tenien absoluta notícia de res.

En la qüestura de policia — amb tot y haver comunicat oficialment la noticia — tampoc tenien notícies concretes, y per no tenir, ni tan sols tenien telefon de que pogués fer ús el periodista per guanyar temps y poder comunicar amb altres centres oficials.

Hi ha una orde del quèf superior que impedeix telefonar a ningú; ni als empleats de la casa. Pera poderho fer, fins en actes de servei, diu l'esmentada orde que s'ha de sollicitar permís per escrit.

No és ridícul això, senyor governador? En l'impossibilitat de trobar ampliació de la noticia en els centres on devien tenir y facilitar, el reporter pogué saber que'l delegat d'Hisenca, condecorat de quèfom de lo que succeia, demanà a la policia que investigués que delictes cometien els inspectors senyors Tressols y Carbonell, un agent per què's poés a l'aguant. L'agent designat fou l'inspector senyor Sánchez, qui ahir realitzà la detenció dels dos empleats de referencia.

Demà serem més explícits.

El vinent diumenge, a les tres de la tarda, tindrà lloc la festa inaugural del Camp de Sports del C. A. de D. del C. y de la L., situat al carrer de Montaner, cantonada al del Porvenir (passada la Granvia Diagonal). Se comensarà pels diferents esports que constitueixen els campionats instituits per la societat del Centre, celebrant-se la segona prova de aquest curs y a continuació se jugarà un partit de "foot-ball" entre dos "teams" del Centre.

A la festa poden assistir-hi els socis y llurs famílies.

La Societat d'obres perquers barbers "El Progreso", celebrará reunió general avui, pera tractar de les hores del treball.

L'Associació de la Dependència Mercantil ha organitzat per al vinent diumenge, a dos quarts d'onze del matí, un miting en pro del descans dominical, en son estatge Sant Pau, 83. L'acte tindrà per objecte protestar de la passivitat de les autoritats locals.

—(Tot: En 6 hores la cura Sainter (Segalà).

Avui don Josep Comas y Solà donarà la novena conferencia de Sismologia a l'Ateneu Barcelonés, a l'hora acostumada. Continuarà l'estudi del càlcul de les profunditats dels hipocentres per medi de la eciació de Bancani y d'un mètode del disertant.

La Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció celebrará sessió pública dissabte, a dos quarts de deu del vespre, en el Foment del Treball Nacional. El soci numerari don Josep Montaña hi llegirà la seva memoria titulada "Consideracions sobre la infancia abandonada".

—MUSEUM, revista d'art, mensual; se suscriu: Mallorca, 291, y llibreries.

En la sessió darrera de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, ha restat definitivament constituïda la Junta Directiva de la "Sociedad del Caballo Nacional de Tiro Ligero". La formen:

President, don Josep Pons y Arola; vicespresidents, senyor Marqués de Sant Mori y don Lluís Pons y Tusquets; delegats de comarca: provincia de Barcelona, per Vic, don Joaquim d'Abadal; pel Vallès, don Francisco Brustenga; pel Penadés, don Josep Zulueta, que representa també les Valls d'Urgell; per Berga, don Pere Puig; don Rosend Mas y Arumí; provincia de Tarragona: Tortosa, senyor baró de Turry; Amposta, don Joan Palau; provincia de Lleida: per Lleida, don Marich Chla; per Urgell, don Ignasi Girona; per les Borges, don Guillem de Boladeres; provincia de Girona: per Girona, senyor comte de Torroella de Montgrí; per l'Empordà, don Eusebi de Puig; per la Cerdanya, don Mir y Solà; tesorero, don Lluís de Nadal y Artós; secretari general, don Marich de Rivera; comissaris, don Ramon R. de la Encina, don Joan M. Bofill y don Felip de Miquel.

Ne són presidents honoraris: els ministres de Foment y Guerra, el director general de la Cria Cavallera y Remonta y el president de l'Associació general de Remadors del Regne.

— Gran Exposició de Mobles Dirat. Mendizábal, 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54.

La Societat Choral "Euterpes", havent recabat el concurs de la Banda Municipal y la concessió del Palau de Belles Arts, ha organitzat pera el diumenge, dia 26, un gran festival de caràcter eminentment popular a benefici de les víctimes dels temporals. S'ha determinat no fixar preu a l'entrada a fi de que puguin tots els concurrents disposar l'hol que millor gaugir amb els seus medis.

Els detalls de la festa s'anunciaran oportunament.

El director dels cursos de Dibuix y Pintura de l'Ateneu Obrer de Barcelona, nostre amic don A. Gelabert Alard, ha rebut una lletre de convit del "Kunstverein" (Societat de Belles Arts), pera concórrer a l'Exposició d'aquarelles que ha de celebrarse a la ciutat de Dresde (Alemanya) en el mes de maig.

—MUSEUM, revista d'art, mensual; se suscriu: Mallorca, 291, y llibreries.

La Societat esperantista "Espero Kataluna" organisa una important visita al Museu Social pera el dia 28, a mail. Se facilitaràn totes classes de detalls en el local de la mateixa. Tallers, 81, primer, els dimars y divendres, de 9'5 a 10'5 nit.

El Festival de la Premsa

Les gestions dels comissionats per la Associació de la Premsa diària, continuen amb éxit.

L'organització del festival y tombola al Palau de Belles Arts, cedí per l'Ajuntament, se troba molt avançada.

Han estat visitats, pera sollicitar la cooperació de les autoritats, don només d'industrials y particulars, obtenint de tots, sense excepció, immillorable acollida.

Don Joan Peris Moncheta inicià l'idea y don Eusebi Corominas, president de l'Associació, qui la patrocinà amb amor, lo mateix que tots els periodistes. Fora ingratitud no fer públic el nostre agraïment per tots.

L'Ajuntament en la penúltima sessió va votar la quantitat de 5.000 pessetes, y ha ofert donatius pera la tombola.

Els senyors capità general y governador civil, president de l'Audiencia, alcalde, president de la Diputació, rector de la Universitat, president del Foment, Josep Ferrer y Vidal y els senyors Garriga Noguer, Francisco Bosch (Anís del Mono), "El Siglo", "Old England", Comas S. en C., casa Aurigemma, Masriera germans, Vida y Fills de Francisco Cabot, Fills de F. de Camerá, "El Imperio de Oro", "El Sedó", "Alfred Santamaría", Müller germans, Eduard Schilling S. en C., Balá y Prats, Beristain y C., G. Cuspinera, Dotesio, casa Pince, "El Regador", Gotardo de Andreis, "Bazar Comercial", Viñas y C. (geletes), Clapés y C., Diaz Viudez y Campmany, Olivella germans, "La Argentina", Solsona y Estruch, Fills de J. Teixidó y C., Carbonell y Bellavista S. en C. (geletes Gloria). Nota. No s'admeten donatius y obseques pera la tombola en la redacció de aquest periódic.

CAIGUDA FATAL — Mentres amorosament la gronxolava, ahir vespre a les nou, caigué a terra desde la falda de la mare, la nena Angela Cañada.

Portat al dispensari de la Universitat se la aprechen ferides greus en el cap y començó cerebral.

Després d'auxiliada fou novament portada a son domicili, carrer de Ponent, número 43.

El Comité Suprem de la Federació Femina contra la Tuberculosis donarà la darrera lliçó de son primer curs de higiene preventiva demà, a dos quarts de vuit de la tarda, en el carrer Ponent, número 44.

La doctora Sals de Llaveria disertará sobre'l tema següent: "Profilaxis de la Tuberculosis".

A l'U. F. N. R. del Districte II, en la passada setmana ha sigut extraordinàriament grossa la festa pera les seccions en que estan agrupats els socis de l'entitat.

La Secció Electoral ha reunit quasi biènniament a les comissions de barri, constituint desde què's publicaren les noves llistes electorals pera la depuració del Cens en el districte.

La Secció de Beneficència ha estat molt ocupada en l'organització d'una funció en el teatre Triomf, a benefici de les víctimes del mar.

Y la Secció Recreativa ha treballat en l'organització de la funció de beneficència no deixant de complir amb tota exactitud el programa de Camestoltes d'engany, y per això el dissabte celebrà el Ball de Distingits Blaus.

Estigüé sumament animat.

Per sufragi entre les joves s'adjudicaren tres premis consistents en joies de molt valor a les tres disfresses. Resultaren premiades y merescudament les senyores Dolores Pelcató, Francisca Llorent y Carme Cuadrada, les tres molt gracioses.

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 82, Especialitat en camises a mida.

La Junta de l'Associació de Taverners "La Uva" de Sant Martí, acordà suscriure amb 100 pessetes a la suscripció que va obrir el Gremi de Taverners de Barcelona a favor de les famílies dels nàufrags dels últims temporals, quant quant ja s'ha entregat al dit Gremi.

El governador civil ha aprovat l'expedient pera que amb exacció de subasta se pugui procedir a les obres necessàries pera la proxima Exposició de Belles Arts.

L'Institut de Reformes Socials en ple, amb assistència dels senyors Azcarate y Moret, després de sentir les explicacions donades pel general Marvá respecte la solennitat que revestí l'inauguració del Museu Social, manifestà gran complacencia per ell, donant un expulsiu vot de gracies a l'esmentat general y al senyor Maquer y Salvador, per haver assistit a la mateixa en sa delegació.

BANYERES WATERS LAVABOS Immons assortit a preus de fabrica JAUME SAURET 7 PELAYO, 7

El vinent dissabte, dia 18, sortirà el primer número de abonament, continuació del setmanari del mateix nom, però en forma de revista. Ademés de la societat política, hi hauran seccions de literatura, art, arqueologia, historia, pedagogia, qüestions socials; "Marqués de Zurita", setmanalment una cançó popular catalana amb lletra y música, y trossos escolars de literatura antiga.

La comedia en dos actes de Ciferri Palencia, "Al amor de la lumbre", quina estrenar a Barcelona tindrà lloc avui dijous al teatre de Catalunya (Eldorado), será desempenyada amb arregló al següent repartiment:

"Condesa", senyoreta Suárez; "Baltasar", senyora Sánchez Arriño; "Carola", senyoreta Riguelme; "Casabellas", senyor La Riva; "Condes", senyor Mata; "Cenarós", senyor Soler; "smaragdó d'or", senyor Ramos; "Robledos", senyor Arriño.

La Secció permanent d'Educació y Instrucció del Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de la Industria, ens comunica que avui, a les deu de la nit, comensaran en aquest Centre les conferències que com a extensió universitària han organitzat els Estudis Universitaris Catalans, sobre "l'art en la habitació". Dites conferències aniran a càrreg de don Lluís Folch y Torres y seran il·lustrades amb projeccions.

Donat el fi de divulgació científica pera que han sigut creades, seran públiques. A la mateixa hora y en la sala "Eau Claire", continuaran les conferències sobre Dret Mercantil que amb tant éxit ve donant el distingit advocat don Amadeu Peig. La d'avui versará sobre "Contracte Mercantil". Les conferències de Dret Mercantil són exclusivament pera'ls socis.

Visitat ahir a l'Arca de el secretari de l'Ajuntament de Buenos Aires,

NOTES DEPORTIVES

Nàutica

Pera aclarir en la possible'l següent de notícies contradictòries que han corregut sobre les regates d'Alacant, anem a publicar els telegrames rebuts en el Reial Club, desde'l dia 12 fins ahir a la tarda:

Alacant, 12. — Regata emocionant, arribem en segon lloc y amb 12 segons de diferencia del "Giralda"; tercer "Alcázar", y quart el Club Nàutic d'Alcázar.

Alacant, 13. — Regata balandros de 7 metres, primer nosaltres, després rei, "Alcázar", Nàutic y Valencia.

Alacant, 14. — Arribats segon lloc, Demà's correrà l'empat.

Y finalment ahir, que s'havien de rebre notícies sobre la regata definitiva, va rebre el següent telegrama:

Alacant, 15. — Sospesa regata definitiva, causa temporal; correrem demà.

Avui se sabrà, doncs, el resultat d'aquestes importants regates.

Pilota basca

En el festival celebrat al Frontó a benefici dels nàufrags, se jugaren diferents partits entre aficionats y pelotaris, que donaren el següent resultat:

Primera partit: Gambia y Olano contra germans Llopart, guanyaren els primers per 12 punts; la cinquena mixta d'aficionats y pelotaris fou guanyada per en Piny en Santalla y en Navas. Y els partits de pelotaris en el primer se barallaren en Joseito y l'Erdoza, contra el trio Garate, Bravo y Bleuner, que resultaren vencedors; y el segon, que fou el jugat per en Gabriel y en Salazar contra en Zurbarte y l'Olaiz, guanyaren aquests darrers.

Gent molta y molt entusiasme; creiem que s'hauran recullit una pila de diners a consecuencia d'aquesta funció.

Aviació

Ahir estaven ja inscrits pera aixecarse amb aeroplà, un jove y dues senyoretes d'aquí; Mme. Durrieu els ha promés que s'aixecarien avui dijous, després d'haver disputat el premi de velocitat, amb M. Gibert.

Sembla que a consecuencia d'haverse posat d'acord els aviadors que tenim a Barcelona amb l'empresa de tramvies y amb la Societat anònima "El Tibidabo", diumenge fruïrem els barcelonins de la primera prova en aeroplà verament sensacional; abans del mitgdia M. Gibert s'aixecarà y dirigint-se al Tibidabo anirà fins la plasseta de davant l'Hotel on donarà unes quantes voltes, tornant-se't seguit cap a l'Hipòdrom pera aterrar-hi allí.

Fem vots pera que'l temps no malogri aquesta veritable proesa!

En la Secció d'Agricultura y Ramaderia (Sant Honorat) se troba a disposició de tots aquells que desitgin adherirse o concórrer al IX Congrés Internacional d'Agricultura que ha de celebrarse a Madrid el maig vinent, el reglament y instruccions generals, les aventages que s'obtenen y demés detalls.

PERA L'ARCADE. — Senyor Serrallana: al seu company en Lladó y Vallés li passa lo que no passa a ningú. Ara amb motiu del sorteig de minyons haurà d'empenye passat, s'ha donat a Gracia un espostat de llastima.

Segons se comunica a la premsa, els minyons que en aquella tenencia havien de sortejar-se eren en número de 437. Doncs després de sortejar-se n'han aparegut 476.

Y no es així tot. Hi ha multitud de números repetits, sobre tot dels alts, faltant-ne en cambi, dels baixos. El número 442, per exemple, està donat a Joan Castells Serra y a Benat Sanjuan Maristany.

Quan alguns minyons han anat a la fincanya pera enterarse de lo que succeia, se'ls tregué d'allí amb bons modis, però sense enterar-se de res.

S'han corregit números, y s'han esborrat noms, y això és intolerable, senyor arcade.

Tingui compte en que segons tothom diu per Gracia s'han fet ofertes a minyons pera donar-los número alt, amb la condició de que tenen d'esser quitats en un altre districte.

Y en Lladó y Vallés què dia amb tot això que passa a la seva fincanya?

En la "Spórtula" d'ahir va aparèixer un error fonamental. El comens del segon paragraf ha de dir: "En Capdevila no era M. gran actor. Era, ademés, un home acabat, lo que s'en diu una ruina".

S'ha ofert a l'Ajuntament un local de Can Tunis pera dispensari.

El governador militar de Ceuta ha ofert a l'Arca de donant les grades per haver enviat arbres a dita plassa.

Ha sigut autorizada l'Anonímia de tramvies pera retallar branques del passatge de la Diputació que molestaven als passatgers dels imperials.

Els veïns del carrer de Pelai han visitat a l'Arca de y han demanat l'adob del paviment d'aquella via que prou ho necessita en certs trossos.

"La Revue de l'Alcázar" és una alegre revista recentment estrenada en l'acreditat "Musio-Hall" Alcázar Español y que satisfà per complet al públic. Sobressurt el quadro tercer, "El Cafetín de la Graciosa", boç dramàtic, inspirat en la popular novela "La Xava", den Juli Vallmitjana. La revista ha sigut posada en escena esplèndidament y l'interpretació és superior, sobre tot per part de Mlle. Gabrielle Naude, l'exquisida "comèrre" Maris Rehor, el simpàtic "Compère", i los Lina Darwils, en sos excentrics personatges, Adela Valero, en son paper de "Xava", Bahils, en son simpàtic mariner espanyol y Oliver, imitant perfectament a un popular empresari. Estem segurs que'ls plans continuaran molts dies.

JUNTA DE PROTECCIO A LA INFANCIA. — Presidida pel governador civil y amb assistència de les demés autoritats locals, se constituirà ahir tarde la Junta de protecció a la infancia.

També hi assistiran els senyors Mo-negral (don Josep), Berel·la i Vil·la y Albó (Ramon), representant tots ells diferents entitats.

Els senyors Corominas (Pere), comte de Guell y marqués de Alcala no hi acudiren, el primer per falta de salut y, els altres per diferents causes.

S'acordà nomenar tesorero de la Societat a don Manuel Girona y secretari a don Ramon Albó. Com vocals quedaren elegits els senyors Berel·la y Vil·la. En la reunió regnà el més gran entusiasme en pro dels desvalguts.

Ateneu Enciclopèdic Popular

Conferències socials

Se donaran els dijous de cada setmana, a les deu del vespre, començant el dia 23 de febrer. Heus aquí els temes y els conferenciants:

"El marxisme", Cebrí Montoliu; "Assegurances obreres", Pere Corominas; "El Estat social", Josep M. Tallada; "Socialisme a base múltiples", Josep Clavés; "La política y els obrers", Francisco Layret; "El col·lectivisme", Manuel Rius; "El dret de vots", Amadeu Hura-do; "El treball de la dona", R. Noguer y Comet; "La cooperació principi de millorament social", Francisco Ripoll; "Am y Democracia", Alexandre Pina; "els procediments revolucionaris y evolutius", Bas y Socías; "La vaga general", Josep Prat; "El socialisme c' l'ic", Angel Gibert; "Socialisme y Nacionalisme", A. Rony y Virgili; "Els obrers intel·lectuals", S. Valent Camp; "Segur contra'l paro fegut", M. Moragas; "Manzaneres y l'industrialisme rural", Antoni Sayós; "L'industrialisme", Josep Antich; "Teatre social", Puig y Ferrer; "L'Anarquisme", A. Llorenço; "Literatura social", R. Noguer y Oliver; "El socialisme y l'escola", O. A. metla; "Deu declarase obligatoria l'associació dels obrers", J. Ruiz Castells.

Propedut a dites conferències una sessió inaugural de la Secció, que tindrà lloc avui en la qual el president de la mateixa y estimat company nou don Ramon Noguer y Comet, llegirà un treball sobre'l següent tema: "Els vides comercials: complexitat y importancia. La nostra tasca. Necesitat d'un mètode". La nostra tasca. Necesitat d'un mètode.

"L'acte serà públic.

VI Exposició Internacional d'Art

L'ofertament del Govern italià de concedir oficialment a la mateixa, és un honor significativament tractant com a tal la categoria d'Exposició Universal.

El Govern d'Italia demana gran esport pera els seus artistes y corre amb ells els gastos d'expedició y reexpedició de les obres y això és una positiva ventaja pera nostra Exposició.

El jorn quèls demés Govers europeus imitïn l'esplèndida conducta del Govern italià, s'haurà definitivament resolt el problema de fer concursos d'Art, que s'iniciaren en 1889 y que per qüestions econòmiques han hagut d'aplaquesse sempre.

Uns fons agraïment devem sentir per aquest gest nobilíssim d'Italia envers la nostra ciutat.

El consul de Dinamarca ha visitat la Secretaria de l'Exposició pera comunicar a la Junta organitzadora que està disposat a adreçar una crida als artistes del seu país pera que concórrin al Concurs artístic de Barcelona. Al mateix temps se posarà d'acord amb els consuls de Suecia y Noruega a fi de veure si és possible una exhibició especial dels artistes escandinaus.

Ahir visitaren al governador els senyors Plaia, individus de la Junta del Port y el senador y diputat provincial senyor Sotres.

Ha vingut de Madrid el secretari de l'Ajuntament senyor Gómez del Castillo. Canviará impressions sobre'ls assumptes pendents y tornarà a marxar.

S'ha presentat un recurs contra l'adjudicació al senyor Serra y Solé el servei de neteja pública.

L'arcalde accidental y el quèf de Es-samxe han pres possessió, en nom de l'Ajuntament, de la casa núm. 2 del Te-vent de l'Or, y s'ha començat l'enderroc pera obrir un pas entre Claris y Lluïsa per Còrrega.

Pera avui està convocada la Junta de Vocals Associats, a fi de resoldre lo de la cala, guix y ciment.

Avui se disputaran els aviadors madri-tes Durrieu y M. Gibert el record de velocitat, quin premi de 1.000 francs Mme. Durrieu s'aixecarà algunes vegades pera fer provar les sensacions de l'aviació als aficionats que s'han ofert. La festa d'avui promet ésser, doncs, de les més interessants.

La Associació Joventut Excursionista "Avant" ha organitzat pel pròxim diumenge una excursió a Gualba, Gorch Negro y Santa Fe (Montseny), sortint en el tren de les cinc del matí y retornant a les 10'30 de la nit.

La Junta de la Societat d'El Arte de Imprimir's posa en coneixement de tots sos associats que havent acordat els coters donar per acabada la vaga, queden suprimida la quota doble, acordada en la darrera assemblea.

Al mateix temps prega a tots sos companys que contribueixin a la suscripció que pera socórrer als carreterers de Barcelona y als obrers de Huelva, presen- en dites poblacions, ha obert

MEDICACIÓ RACIONAL DE LES MALALTIES DE LES VIES RESPIRATORIES

PIER MORELLÓ DE LES

PASTILLES MORELLÓ

A base d'eucalíptol, savia de pi y bàlsam de tolú

Obren per inhalació

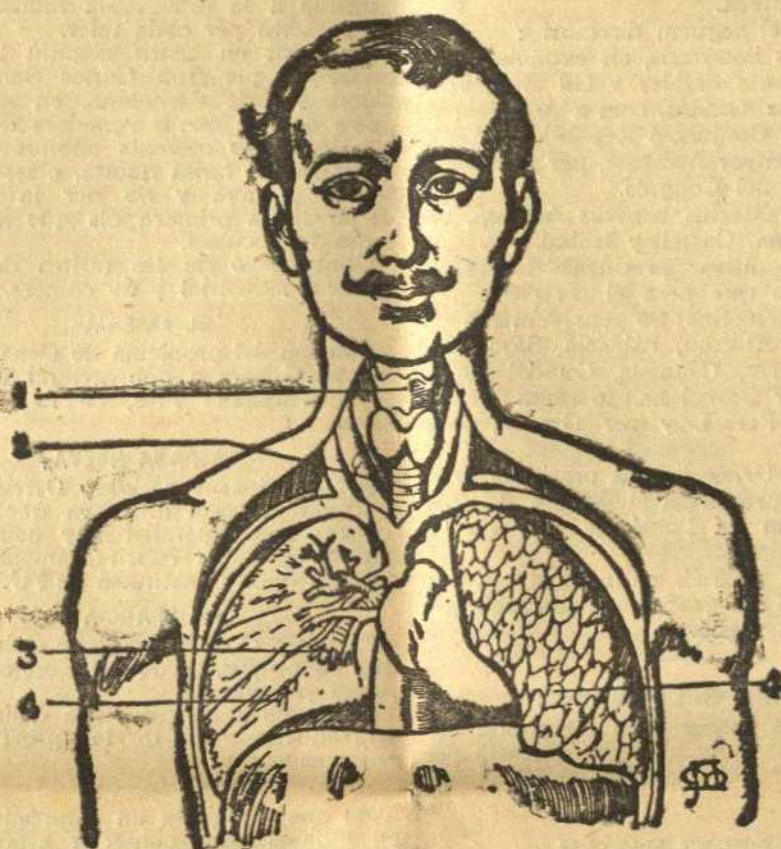
Explicació de la figura

1. *Laringe*, que reb de la boca, en el acte de la respiració, l'aire barrejat als agents antisséptics y balsàmics de les *Pastilles Morelló* a mida que van dissolventse. Residència de la *Laringitis*, inflamació que produeix ab freqüència la *Ronquera* y fins la *Extinció de la veu*.

2. *Traquea*, que condueix l'aire ab els agents medicamentosos als dos grossos tubus en que's divideix, coneguts ab el nom de *Bronquis*, y que's dirigeixen un a cada pulmó.

3. *Bronqui* del pulmó dret, que se subdivideix en petits tubus, qual irritació es causa de la *Bronquitis*. Quan la irritació arriba als petits bronquis o *Bronquiols*, en general se presenta la *Bronquitis capilar*, l'*Afeca* y l'*Enfisema*, que produeixen accessos de *Tos*.

4. *Pulmons*, les vesícules y cèlules dels quals se dilaten a cada inspiració d'aire trasmès pels *Bronquis*, saturat dels agents medicinals de les *Pastilles Morelló*, obrant sobre l'epiteli de l'alveol pulmonar augmentant la seva vitalitat y resistència microbiana.

La *Bacteriologia* ha demostrat la presència constant en les malalties de les vies respiratòries, de minúsculs organismes, als quals ha donat el nom de *Microbis*, que produeixen sempre funests efectes si el medi en que viuen es favorable a son desenvolupament y multiplicació.

La medicació *antisèptica* y *balsàmica* de les *Pastilles Morelló*, resulta d'una racionalitat absoluta, ja que al donar major vitalitat a les mucoses els hi dona major força de resistència a l'acció dels microbis, paralitzant la seva funesta acció y fins destruintlos en alguns casos.

La demostració pràctica de tals resultats justifica l'acceptació que han merescut als metges pera el tractament de la *Tos*, *Refredats*, *Catarros*, *Afeca*, *Bronquitis*, *Laringitis*, *Ronquera*, *Tuberculosis*, *Àbscessos pulmonars*, etc.

Són el millor preventiu dels *Refredats* y *Pulmonies*, perquèls efectes de l'aire fred desapareixen, si entra en els bronquis y pulmons barrejat als agents volàtils que contenen.

Són indispensables als que han de cansar la veu, als que han de treballar a l'aire lliure, als que sos treballs els exposen a variacions de temperatura, etc., etc. Poden prendre sense perill y a totes hores, igual els nois que les persones de edat avançada, puig no contenen cap calmant narcòtic ni anestèsic.

ELS METGES

són els únics que poden fixar el valor terapèutic d'un medicament. Solament en la farmacia de l'autor consta

que han sigut receptades per més de 200, entre ells, ademés dels malhaurats doctors **Robert, Góngora, Saltor y Rusca**, els eminents **Esquerdo, Fargas, Crespo, Carulla, Armangué, Cabot, Degollada, Tarruella, Viura, Fragnals, Bassols, Raventós, Presta, Sacanella, Suñé y Mollist, Querañó, Robledo, Glol, Proubasta, Llagostera, Cebeira, Montero, Xalabarder, Jacas, Platero, Bofill, Faraudo, Esquerria, Falcó, Suñé y Torner, Ferrer y Piera, Estaper, Rovira, Soler, Gasol, Roig, Gou, Brillas, Xevaller, Mata, Sellent, Lleonart**, etc., etc., etc.

Ens consta també que a Madrid han sigut receptades, entre molts altres, pels eminents doctors **Artur Redondo**, catedràtic de Clínica mèdica de l'Universitat Central; **Espina y Capo**, director del Dispensari antituberculos de Victoria Eugenia; **Ortega Morajón**, director de la Policlínica del Refugio; **Tolosa Lafour**, de l'Hospital del Niño Jesús; **Lluolà Barajas**, director de la Clínica del Carme; **Estévez y Fernández**, de l'Hospital de la Venerable Orde Tercera; **Rueda**, especialista de la gola, nas y oïdos; **Fumagallo**, metge del Reial Còs d'Alabarders; **Noya**, professor del Dispensari de la Creu Roja de l'Universitat; **Gómez Gereda**, de la Clínica de la Verge de la Paloma, etc., etc., y per notícies que'ns han facilitat els senyors farmacèutics de la majoria de les principals poblacions d'Espanya, com

Valencia, Sevilla, Bilbao, Saragossa, Santander, Burgos, La Coruña, Santiago, Vigo, Málaga, Salamanca, San Sebastián, Logroño, etc., etc., podem assegurar que passen de **CINC MIL** els metges que les han prescrit.

DE VENDA EN TOTES LES FARMACIES D'ESPANYA

Dipòsit general: en la de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 -- BARCELONA